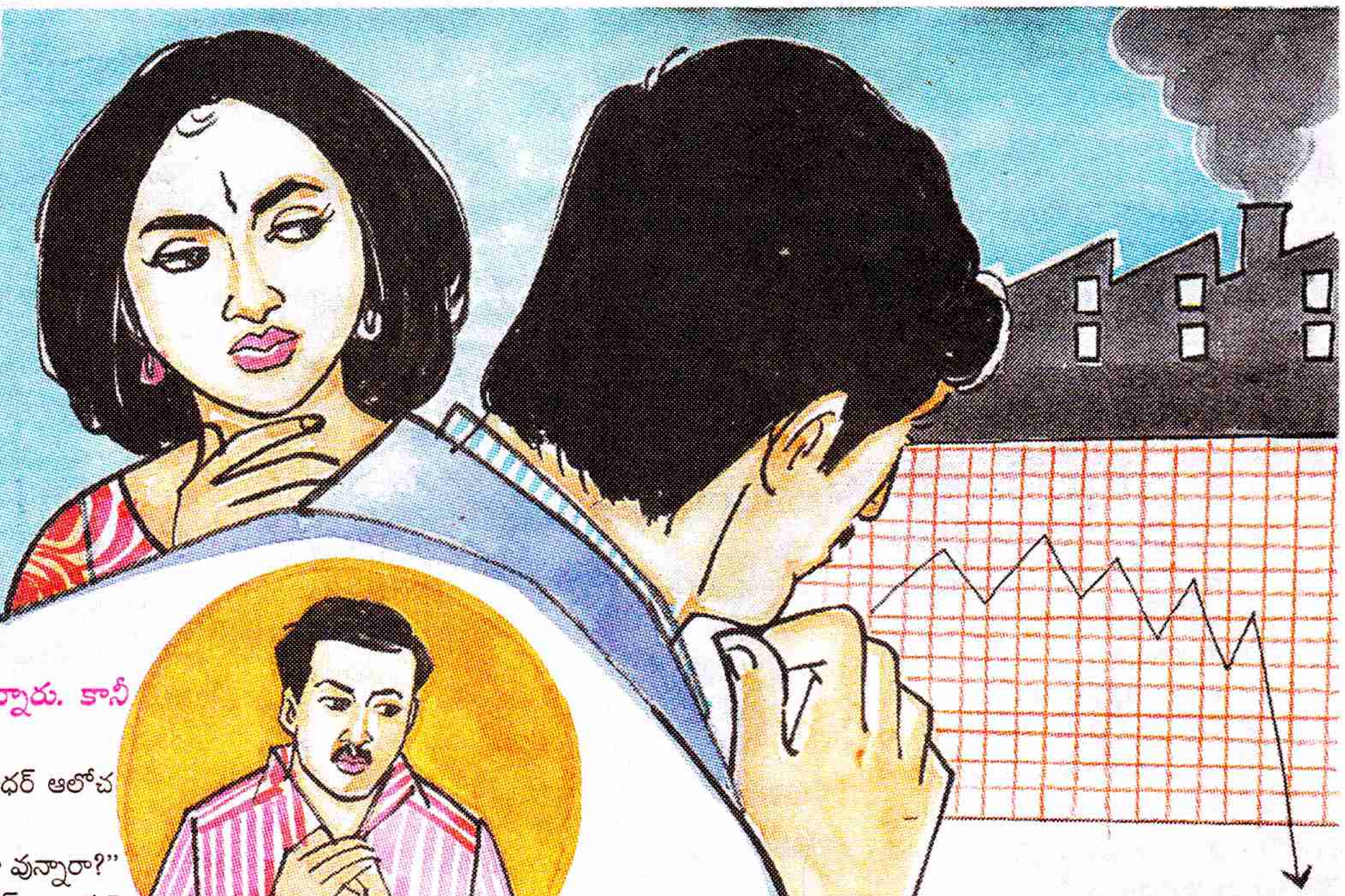

బోనస్

- లత కందికొండ

"మూడు నెలలుగా ఆఫీస్‌లో స్టాఫ్‌కి జీతాలు పూర్తిగా ఇవ్వలేక పోతున్నాడు. రావల్సిన పేమెంట్స్ రావడం లేదు. ఆర్డర్స్ కూడా అంతంత మాత్రంగానే వున్నాయి. ఇదివరలో ఫిఫ్టీ పర్సెంట్ అడ్వాన్స్‌తో వచ్చే ఆర్డర్లుకాస్తా ఇపుడు అడ్వాన్స్ ఇవ్వకపోగా క్రెడిట్ అడుగుతున్నారు కస్టమర్లు. పరిస్థితి అగమ్యగోచరంగా వుంది. ఇంత గడ్డు పరిస్థితి ఎప్పుడూ లేదు. దీనికితోడు దీపావళికి ఎరియర్స్‌తోపాటు బోనస్ కూడా వస్తుందని స్టాఫ్ అంతా అనుకుంటున్నారు. కానీ ఎలా?... ..."

పయనీర్ కార్పొరేషన్ డైరెక్టర్ శ్రీధర్ ఆలోచనలకి అంతరాయం కలిగిస్తూ...

"సార్ లోపలికి రావచ్చా? బిజీగా వున్నారా?" కాబిన్ దగ్గర నిలబడి అడిగేడు సురేష్... ఆ కంపెనీలో ఆరేళ్లుగా పనిచేస్తున్న సేల్స్ కం సర్వీస్ ఇంజినీర్.

"ఫరవా లేదు. రా సురేష్! కూర్చో" అంటూ ఎదురుగా వున్న కుర్చీ చూపించేడు.

"సార్, మా మదర్‌కి వొంట్లో బాలేదు. ఏవో టెస్ట్స్, అవీ రాసేరు డాక్టర్లు. చేయించాలి" చెప్పేడు సురేష్.

"సెలవు కావాలా?"

"అవును సార్! ఎప్పుడూ టూర్స్ వుండడంతో అస్సలు కుదరడం లేదు. అందుకనే అమ్మని హైదరాబాద్‌లో మా అక్క దగ్గిర దింపి వద్దామనుకుంటున్నాను. అక్కడ హాస్పిటల్ ఫెసిలిటీస్ అవీ కూడా బాగుంటాయి కాబట్టి- ఈరోజు మీరు ఢిల్లీ వెళ్తున్నారని తెల్సింది. నా ఎరియర్స్ క్లియర్ చేసి దానితోపాటు బోనస్ కూడా ఇప్పిస్తే నాకీ సమయంలో చాలా హెల్ప్‌చేసిన వాళ్లవుతారు." చెప్పడం ఆపేడు సురేష్.

"చూడు సురేష్! కంపెనీ ఇప్పుడున్న పరిస్థితిలో జీతాలే సరిగ్గా ఇవ్వలేకపోతున్నానని నీకూ తెలుసు. అలాంటప్పుడు ఈ సంవత్సరం బోనస్ ఇచ్చే ప్రసక్తే లేదు."

"దయచేసి అలా అనకండి సార్. నాకు ఆ డబ్బు చాలా అవసరం" ప్రాధేయపడ్డాడు సురేష్.

"డబ్బు అవసరం ఎవరికుండదు చెప్పు? నీ అవసరంతోపాటు ఈ కంపెనీ పరిస్థితి కూడా గుర్తించే బాధ్యత ఇక్కడ ఇన్నేళ్లుగా పనిచేస్తున్న ఉద్యోగిగా నీకు లేదూ? రోజులు బాగున్నప్పుడు ఠంచనుగా ఒకటో తారీఖు జీతాలిచ్చి మీరడగకుండానే బోనస్‌లు ఇవ్వలేదూ? ఇప్పుడున్న ఈ గడ్డు పరిస్థితిలో మన ఒక్క కంపెనీయే కాదు దేశం మొత్తం ఆ మాటకొస్తే ప్రపంచం మొత్తం ఈ ఆర్థిక సంక్షోభంలో కొట్టుకుంటోంది" తను ఎదుర్కొంటున్న సమస్య తన ఒక్కడిదే కాదన్నట్లు తెలియచేసే ప్రయత్నం చేసేడు శ్రీధర్.

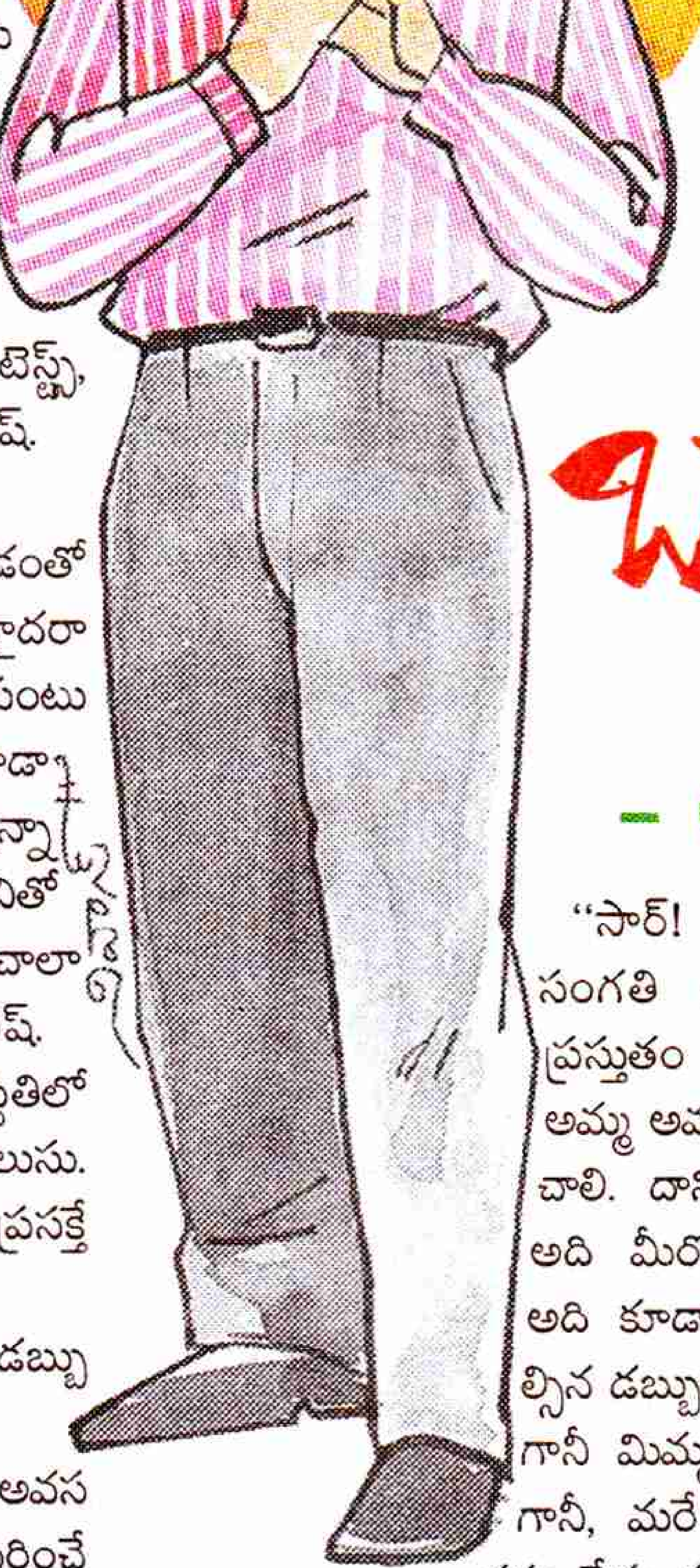

ఆంధ్రభూమి స్వర్ణోత్సవ కథల పోటీల్లో మూడవ బహుమతి రూ. 3,000/-గెల్చుకున్న రచన

"సార్! దేశం, ప్రపంచం- సంగతి నాకు తెలియదు. ప్రస్తుతం నా సమస్య మా అమ్మ అమ్మకి వైద్యం చేయించాలి. దానికి డబ్బు కావాలి. అది మీరొక్కరే ఇవ్వగలరు. అది కూడా నేను నాకు రావల్సిన డబ్బులే అడుగుతున్నాను గానీ మిమ్మల్ని అప్పు ఇమ్మని గానీ, మరే విధంగానూ అడగడం లేదు. కంపెనీ ఆర్థిక పరిస్థితి బాగాలేదని తెలిసే- మీరు ఇవ్వాల్సిన ఇన్‌సెన్‌టివ్స్ ఇవ్వకపోయినా ఊర్కున్నాను.

కానీ, నాకిప్పుడు అర్జెంటుగా పాతిక వేలు కావాలి. తక్కినవాళ్ల సంగతేమో గానీ, నేను ఈ డబ్బు పండగ చేసుకోవడానికని అడగడం లేదు. మా అమ్మ వైద్యంకోసం అడుగుతున్నాను." మళ్లీ రిక్వెస్ట్ చేసేడు సురేష్.

"నీకొక్కడికీ ఇస్తే తక్కినవాళ్లు ఊర్కుంటారా? ప్రతి వాడికీ ఏదో ఒక అవసరం వుంటూనే వుంటుంది."

"సార్ నా పరిస్థితి అర్థం చేసుకోండి. మీరు తలచుకుంటే ఈ డబ్బు మీకొక లెక్క కాదు" సురేష్ పట్టువదలక అడుగుతూనే వున్నాడు.

"సారీ సురేష్ నాచేత అన్నిసార్లు- లేదు- అని అన్పించవద్దు. నువ్వింక వెళ్లవచ్చు" అంటూ టేబుల్ మీదనున్న న్యూస్ పేపర్ చేతిలోకి తీసుకున్నాడు శ్రీధర్...

❊ ❊ ❊

ఇది జరిగిన వారం రోజులకి-

"సార్! శ్రీధర్ గారేనా?" ఫోన్‌లో పలకరించింది ఓ ఆడ కంఠం.

"ఎస్! స్పీకింగ్..."

"గుడ్ మార్నింగ్ సార్! నేను భగీరథ కంస్ట్రక్షన్స్ లిమిటెడ్ నుండి- రిసెప్షనిస్ట్ సమీరని మాట్లాడుతున్నాను. మీ ఆఫీస్ ల్యాండ్‌లైన్స్ ఎవరూ లిఫ్ట్ చేయకపోవడంతో- మీ మొబైల్‌కి చేసి డిస్టర్బ్ చేసినందుకు సారీ సార్."

"మా ఫోన్ లైన్స్ అన్నీ ఔట్ ఆఫ్ ఆర్డర్ వున్నాయి- ఫరవాలేదు చెప్పండి" అన్నాడు శ్రీధర్.

"సార్! మీ ఇంజినీర్ రెండురోజుల క్రితం మా సైట్‌లో ఏవో మెషిన్స్ రిపేర్ చేసేరట. అవి మళ్లీ ప్రాబ్లమ్ ఇస్తున్నాయట. అతన్ని వెంటనే పంపమని సైట్‌నుండి మెసేజ్ వచ్చింది" చెప్పింది సమీర.

"మీరు సర్వీస్ రిపోర్ట్ డీటెయిల్స్ అవీ ఇస్తే, నేను ఎంక్వైర్ చేయిస్తాను." అన్నాడు శ్రీధర్.

"సారీ సార్! నాకొచ్చిన మెసేజ్‌లో ఆ వివరాలేం లేవు. నేను మా సైట్‌కి ఫోన్‌చేసి వివరాలు ఇప్పుడే మీకిస్తాను."

"దటీస్ బెటర్" అన్నాడు శ్రీధర్.

అయిదు నిముషాలు కాకుండానే సెల్ మ్రోగింది మళ్లీ.

"సార్! దిసీస్ సమీర ఫ్రం బిసిఎల్ ఎగైన్."

ఒక ప్రైవేట్ సంస్థలో ఎడ్మినిస్ట్రేటివ్ డైరెక్టర్‌గా 35 ఏళ్లు పనిచేసి ప్రస్తుతం రిటైర్డ్ లైఫ్ ఎంజాయ్ చేస్తున్నాను. *1968-88* కాలంలో రాసిన కథలు వై.యస్.లత పేరుతో ఆనాటి మేటి వార, పక్ష, మాస పత్రికలలో ప్రచురితమయ్యాయి. అవి "యవనిక" పేరుతో పుస్తక రూపంలో వచ్చాయి. మళ్లీ ఇరవై ఏళ్ల విరామం తర్వాత "లత కందికొండ" పేరుతో వ్రాయడం మొదలుపెట్టిన నా కథలకి *TANA 2007 ATA 2008* ఉగాది కథల పోటీ *2009*లో ప్రథమ బహుమతులు లభించాయి. ఇప్పుడు 'ఆంధ్రభూమి' నుండి కూడా పిలుపు వచ్చిందంటే మళ్లీ నా పూర్వ వైభవాన్ని సంతరించుకున్నట్లే- నృత్య, సంగీత, సాహిత్యాలంటే మక్కువ వున్న నాకు వయస్సు శరీరానికే గానీ మనస్సుకి సంబంధించింది కాదనిపిస్తుంది.

రచయిత్రి చిరునామా:

కె.ఎస్.లత,
207, మేధ టవర్స్, అశోక్‌నగర్,
హైదరాబాద్- 500 020.

"మా వాళ్లని కాంటాక్ట్ చేసేను. అక్కడ కూడా సర్వీస్ రిపోర్టులాంటివేం లేవట గానీ- మీ ఆఫీస్‌నుండి సురేష్ అనే సర్వీస్ ఇంజినీర్ వచ్చి అటెండ్ అయ్యేరట. పాతిక వేలు క్యాష్ కూడా కలెక్ట్ చేసుకుని వెళ్లేరట."

సమీర మాటలకి శ్రీధర్ కనుబొమ్మలు ముడిపడ్డాయి.

"వాట్?"అని అరవబోయి- తమాయించుకుని- "అలాగా! ఈరోజు సెకండ్ సాటర్‌డే అవడంతో ఆఫీస్‌కి సెలవు. స్టాఫ్ ఎవ్వరూ లేరు. సో- ఎల్లుండి ఎంక్వైరీ చేసి యాక్షన్ తీసుకుంటాను" అని ఫోన్ డిస్‌కనెక్ట్ చేసేడు.

అంటే... ఆలోచనలో పడ్డాడు శ్రీధర్.

వాళ్ల అమ్మకి వైద్యం చేయించాలని శెలవు పెట్టిన సురేష్ భగీరథ కంస్ట్రక్షన్స్‌కి ఎందుకెళ్లాడు? ఆఫీసులో రిపోర్టు చేయకుండా- కంపెనీ తరఫున కాకుండా- తనంతతానుగా సురేష్ వెళ్లి రూల్స్‌కి వ్యతిరేకంగా అక్కడ పనిచేసేడా? కంపెనీ తాలూకు సర్వీస్ రిపోర్ట్ అక్కడ లేదంటే- అదేగా దాని అర్థం? పై పేమెంట్- చెక్కు రూపంలో కాకుండా- క్యాష్ తీసుకున్నాడంటే- అది ఇంతవరకూ ఆఫీస్‌లో రిపోర్టు కూడా చేయలేదంటే- ఒక కంపెనీ హెడ్‌గా తనివ్వలేని డబ్బు- ఒక్క సర్వీస్ కాల్ అటెండ్ అయి తను సంపాదించగలనని సవాల్ చేయడమా యిది? ఆ మెషీన్స్ గనక మళ్లీ ట్రబుల్ యివ్వకుండకపోతే అసలు ఈ విషయం తన దృష్టికి కూడా వచ్చేది కాదా? అవసరం మనిషిని ఇంత దిగజారుస్తుందా? ఒకవేళ పట్టుబడినా కూడా- నాకు రావల్సిన డబ్బే నేను తీసుకున్నానని బుకాయిస్తాడా? మీరు జీతాలు సరిగ్గా ఇస్తే ఇలాంటివి ఎందుకు జరుగుతాయని ఎదిరిస్తాడా? ఇలా ఇదివరకూ కూడా చేసేడా? లేకపోతే ఇదే మొదటిసారా? ఉద్యోగం లేనంతవరకూ లేదని కాళ్లా వేళ్లాపడి బ్రతిమాలి పనిలో చేరిన వీళ్లు- ఎంతో ఖర్చుపెట్టి ట్రైనింగ్ యిచ్చేక, పని నేర్చుకున్నాక, ఇలా అడ్డదారిలో సంపాదించడం నేర్చుకుంటున్నారా?

ఒకేసారి ఏకంగా పాతికవేలు క్యాష్ తీసుకున్నాడంటే, ఏవో స్పేర్స్ కూడా సప్లైచేసే వుంటాడు. అంటే- తను డబ్బు యివ్వనన్నానని- ముందుగానే ప్లాన్ చేసుకుని పకడ్బందీగానే వెళ్లేడన్నమాట. కంపెనీ రూల్స్‌కి వ్యతిరేకంగా పనిచేసే ఎవరిమీదైనా డిసిప్లినరీ యాక్షన్ తీసుకోవలసిందే. ఇలాంటి వాళ్లని స్పేర్ చెయ్యకూడదు. ఉద్యోగంలోంచి వెంటనే తీసెయ్యకపోతే- తక్కిన స్టాఫ్‌ని కూడా పెడదోవ పట్టిస్తారు. అయినా అంత డబ్బు తీసుకుని ఉడాయించినవాడు మళ్లీ పనిలోకి వస్తాడా? ఎంత నమ్మకంగా ఉండేవాడు?

"నమ్మిన వాళ్లనే మోసంచేయడం సులువు. నమ్మని వాళ్లనే చేయగలవు? బిజినెస్‌లో ఎవ్వరినీ నమ్మకూడదు- చివరికి పెళ్లాం పిల్లలని కూడా ఇది రూలు గుర్తుపెట్టుకో" అని మావయ్య ఎప్పుడూ అంటూ ఉండేవాడు.

శ్రీధర్ షాక్ నుండి తేరుకోలేకపోతున్నాడు. ఆలోచనలతో బుర్ర వేడెక్కుతోంది.

ఇంతలో సెల్ మ్రోగింది- ఇంటి నుండి ఫోన్.

"హలో! నేనండీ! హై వోల్టేజ్ వచ్చి ఇంట్లో టీవీ., డీవీడీ., ఫ్రిడ్జ్, కంప్యూటర్- ఒకటేంటి- అన్నీ కాలిపోయేయి. ఒక్కటీ పనిచేయడం లేదు". వెంటనే ఆ షోరుంకి ఫోన్‌చేసి వాళ్ల సర్వీస్ ఇంజినీర్‌ని పంపమనండి. భార్య సునీత చెప్పింది.

"కరువులో అధిక మాసమంటే ఇదేనేమో- ఇప్పుడు వీటన్నింటినీ రిపైర్ చేయించాలంటే పాతికవేలే అవుతాయో, యాభైవేలే అవుతాయో... అసలు రిపేరే అవకపోతే... కొత్తవి కొనాల్సి వస్తుందా?" తనలోతను అనుకోసాగేడు శ్రీధర్.

"ఏంటండీ మాట్లాడరూ? లైన్‌లో వున్నారా అసలు?" రెట్టించింది సునీత.

"ఆఁ ఆఁ చెప్పేవుగా- చూద్దాంలే" అన్నాడు శ్రీధర్.

"చూద్దామని అంత తేలిగ్గా అంటారేమిటి? ఈరోజు నుండి క్రికెట్ మ్యాచెస్ మొదలు. మీ కొడుకు కాలేజ్‌నుండి వచ్చి టీ.వీ. లేకపోతే రంకెలేస్తాడు. మీ కూతురికి- ఇంకో వారంలో- సెమిస్టర్ ఎగ్జామ్స్ మొదలని మీకైతే తెలియదు గానీ- సిస్టమ్ లేకపోతే అది ఏడుపు మొదలెడ్తుంది..." చెప్పుకుపోతోంది సునీత.

"దండకం ఆపుతావా ఇంక? చూద్దామని చెప్పేనుగా- డబ్బు కూడా చూసుకోవాలి కదా? ఆఫీస్‌లో ఈ నెల స్టాఫ్‌కి జీతాలుకూడా ఇవ్వలేదింకా" భార్య మాటలని అడ్డుకుంటూ అన్నాడు శ్రీధర్.

"ఇదిగో చూడండీ! ఆఫీస్‌కీ, ఇంటికీ- ముడిపెట్టకండి. మీ ఆఫీసూ, గొడవా- ఈ రోజు నాకేం కొత్త కాదు. మీరు చెప్పకపోతే ఏం చేయాలో నాకు తెలుసు" కోపంగా అంటూ ఫోన్ కట్ చేసింది సునీత.

❋ ❋ ❋

"యస్స్... ఇటీజ్ ఎ సిక్సర్" రవి గట్టిగా అరుస్తున్నాడు.

"ఏమిటా కేకలు? అరవద్దన్నానా?" కంప్యూటర్ ముందు కూర్చుని ప్రింటౌట్స్ తీసుకుంటున్న రమ్య తమ్ముడిని కేకలేస్తోంది.

ఆఫీస్‌నుండి వచ్చి సోఫాలో చతికిలపడ్డ శ్రీధర్‌కి ఇవేం పట్టడంలేదు. జీతాలెలా ఇవ్వాలి అన్న సమస్యకితోడు సురేష్ సమస్య కూడా మెదడుని దొలుస్తోంది. సురేష్‌ని ఉద్యోగంలో నుండి తీసేయడం తన చేతిలో పనే! కానీ ఆ స్థానంలో ఇంకో మనిషిని వెతికి పట్టుకుని- మళ్లీ ఆ మనిషికి ట్రైనింగ్ ఇచ్చి పనిలో పెట్టడం అన్నది అంత వెంటనే జరిగే పని కాదు. ఈలోపల కస్టమర్స్ ఊర్కుంటారా? అసలే కంపెనీ పరిస్థితి బాగా లేదు. దీనికితోడు సర్వీస్ బ్యాక్‌అప్ కూడా టైంకి ఇవ్వలేకపోతే కంపెనీ రెప్యుటేషన్ పూర్తిగా దెబ్బతినదూ?...

"ఇందాకటి నుండి చూస్తున్నాను. ఆఫీస్ నించి వచ్చినప్పటి నుండీ మీలో మీరే ఏదో ఆలోచించుకుంటున్నారు గానీ- ఈ టీ.వీ. అవీ, ఎలా ఎప్పుడు రిపైర్ చేయించేవని ఒక్క మాటైనా అడిగేరా? భర్త ప్రక్కనే సోఫాలో కూర్చుంటూ అడిగింది సునీత.

"ఏముందీ? చెప్పేవుగా! షోరూంకి ఫోన్‌చేసి ఆ కంపెనీవాళ్లని పిలిపించి ఓ యాభైవేలు సమర్పించుకుని రిపైర్ చేయించుకునుంటావ్. నువ్వు తల్చుకుంటే ఏ పనైనా వెంటనే అయిపోవల్సిందేగా?"

అది పొగడ్తా, వ్యంగ్యమా అని పట్టించుకోని సునీత- "అక్కడే పప్పులో కాలేసేరు. వాడు మీరన్నట్లుగానే అన్నింటికీ కలిపి యాభైవేలవుతుందనే అన్నాడు. కానీ నేను నా తెలివి తేటలతో వాడిని బుట్టలో వేసుకుని పదిహేను వేలకి చేయించేసేను తెలుసా" గర్వంగా చెప్పింది సునీత.

"ఎవడి చేత చేయించేవు? దారినపోయే దానయ్యని పిలిచి రిపైర్ చేయించేవా? వాడేం నాసి రకం స్పేర్స్ వేసేడో- అన్నీ రేపటికి మళ్లీ తగలడి ఊర్కుంటాయి." చిరాకుతో అరిచేడు శ్రీధర్.

"నాకేమైనా పిచ్చా అలా చేయడానికి? మనం కొన్న బ్రాండెడ్ కంపెనీ షోరూంలో పనిచేస్తున్న ఇంజినీరే- పేరు ప్రభాకర్- అతని మొబైల్‌కి ఫోన్‌చేసి పిలిపించి చేయించేను. అన్నీ చెక్ చేసి అతను ఎస్టిమేట్ ఇచ్చేక మెల్లిగా మాటల్లోకి దింపి- నాకు సర్వీస్ రిపోర్టు- సింగినాదం, జీలకర్ర ఏం అక్కర్లేదు మీ షోరూం తాలూకు స్పెన్సర్ రేట్స్ కాకుండా- ఔట్ ఆఫ్ ది రికార్డ్- అన్నీ బాగుచేసేవంటే నీకు పదిహేను వేలిస్తాను అని బేరం పెట్టేను. ముందర అలా కుదరదని కాస్త బెట్టు చేసినా తర్వాత ఒరిజినల్ స్పేర్స్- మీకు చూపించి మరీ వేస్తాను. చాలా పనుంది. పాతిక వేలైనా ఇవ్వండి మేడం అని అన్నాడు. దానికి నేను 'ఇదిగో చూడబ్బాయ్! మీ కంపెనీ నీకు జీతమిస్తోంది. ఇది నీ పై సంపాదన. పైగా స్పేర్స్ అన్నీ కూడా మీ కంపెనీ నుండి ఎత్తుకొచ్చినవే గానీ నీ స్వంతం కాదు. పదిహేను వేలకంటే ఒక్క పైసా కూడా ఎక్కువ ఇచ్చేది లేదని చెప్పేసరికి- అప్పనంగా వచ్చే డబ్బు వదులుకుంటాడేంటి? వాడే దిగివచ్చి అన్నీ చేసేడు." గొప్పగా చెప్పింది సునీత.

భార్య మాటలకి అవాక్కయ్యేడు శ్రీధర్.

ఈలోగా- "డాడీ! అమ్మ ముప్పైఐదువేలు ఆదా చేసిందటగా? నాకు దాంతో బ్లాక్ బెర్రి కొనిపెట్టవా" అంటూ రవి వచ్చి అడిగేడు.

అంటే ఈ విషయం పిల్లలదాకా కూడా వెళ్లిందన్న మాట! ఎంత సిగ్గుచేటు.

ఏ పనైతే తన ఆఫీస్‌లో ఒక ఉద్యోగి చేసినందుకు అతణ్ణి ఉద్యోగంనుండి తీసేయాలనుకున్నాడో అదే పని ఇప్పుడు భార్య చేసింది- లేక- తన ప్రోద్బలంతో ఇంకొకరితో చేయించింది. - ఈ కరువు కాలంలో భార్య తనకి 35వేలు ఆదా చేసిందని సంతోషించాలా లేక సురేష్‌ని తీసేద్దామనుకున్నట్లే సునీతని కూడా తనిప్పుడు భార్య పోస్ట్‌నుండి తీసేయాలా? అది సాధ్యమా? చేయగలడా తను? 'తప్పుచేస్తే ఇలాంటి పని ఇంకెప్పుడూ చేయొద్దని మందలించాలే గానీ విడాకులిస్తావా' అని జనాలు తనని దుమ్మెత్తి పోయరూ?

(మిగతా 27వ పేజీలో)

(19వ పేజీ తరువాయి)

అసలు తన భార్య చేసిన పని గట్టిగా బయటికి నలుగురు వినేటట్లు చెప్తే తప్పేనా? అయినా ఇక్కడ తప్పు తన భార్యదా ఆ షోరూం తాలూకు ఇంజినీర్‌దా? లంచం ఇచ్చే వాళ్లుంటేనే పుచ్చుకునేవాళ్లుంటారు. ఇవ్వడం పుచ్చుకోవడం రెండూ తప్పే. ఇలాంటి పై సంపాదన కూడా లంచం లాంటిదే. అతను కంపెనీ రూల్స్ ప్రకారం ఎస్టిమేట్ ఇచ్చినా- తన భార్య ప్రలోభ పెడితేనేకదా అతను లొంగిపోయింది? రూలు రూలే ఎవరికైనా- తన భార్యకొక న్యాయం, మరొకరైతే ఇంకొక న్యాయమునా? అతనికి కూడా జబ్బుచేసిన తల్లో, స్కూల్లో జీతం కట్టాల్సిన పిల్లలో వుండి వుంటారు. తనతో ఇరవై ఏళ్లుగా కాపురం చేస్తున్న తన భార్యే తన పద్ధతులు తెలుసుకోలేకపోయింది. ఇంక ఎవరిని తప్పుపట్టగలడు? అయినా- మీకు ఫోన్‌చేసి చెప్పేను మీరు వెంటనే యాక్షన్ తీసుకోకపోతేనే నేనీ పని చేయాల్సి వచ్చిందని సునీత తిరగబడితే? తను కూడా ఇన్నేళ్ల తమ సాహచర్యంలో భార్యలో ఇలాంటి కోణం మరొకటుందని తెల్సుకోలేకపోయేడు...

జరిగినది జీర్ణించుకోలేకపోతున్నాడు శ్రీధర్.

నువ్వు ఇవ్వకపోతే నేను సంపాదించుకోలేనా అంటున్న సురేష్-

ముప్ఫైఐదు వేలు అడ్డదారిలో ఆదాచేసాననుకుని మురిసిపోతున్న భార్య సునీత-

కనబడని ఆ డబ్బుతో ఖరీదైన మొబైల్ కొనమంటున్న ఇంటర్ చదువుతున్న కొడుకు రవి- కూటికోసమే కోటి విద్యలంటున్న ప్రభాకర్-

దేవుడా! ఈ లోకంలో నీతీ- నిజాయితీ అన్నవి లేవా? బ్రతుకుతెరువుకి ఏది న్యాయం? ఏది అన్యాయం?

ఆ రాత్రి అంతా సరిగ్గా నిద్రపోలేకపోయేడు శ్రీధర్.

కర్ర విరగకుండా పాము చావకుండా ఎలా సాల్వ్ చేయగలడీ ప్రాబ్లమ్‌ని అనుకుంటూ తనలో తనే మధన పడసాగాడు శ్రీధర్.

❊ ❊ ❊

ఆ మర్నాడు-

సునీత ద్వారా ఫోన్ చేయించి, తమ ఇంట్లో ఎక్విప్‌మెంట్ రిపేర్ చేసిన సర్వీస్ ఇంజినీర్ ప్రభాకర్‌ని పిలిపించేడు శ్రీధర్.

"చూడండి మిస్టర్ ప్రభాకర్! నిన్న ఏం జరిగిందో మా ఆవిడ ద్వారా విన్నాను. మీది చాలా పేరున్న కంపెనీ అన్న సంగతి మీకూ తెలుసు. ఉద్యోగుల మీద ఎంతో విశ్వాసముంచి యాజమాన్యం విధులను అప్పచెప్తుతారు. ఆ పనికి మీకు జీతాలిస్తారు. దాన్ని సద్వినియోగం చేసుకుని ఒకళ్ల సహకారంతో మరొకరు లాభం పొందాలి కాని- ఇలాంటి పని మరెప్పుడూ, ఇంకెక్కడా రిపీట్ చేయకండి. మీ ఆఫీస్‌కి ఫోన్‌చేసి జరిగినది చెప్తే మీ ఉద్యోగం పోతుంది. దానివల్ల సమస్య పరిష్కారం కాకపోగా కాంప్లికేషన్స్ పెరిగి మీలో కసి పెరగవచ్చు.

ఈరోజు ఆదివారం కాబట్టి- కుదరదు- రేపు అంటే సోమవారం ప్రొద్దున 11 గంటలకి మీ కంపెనీ పేరుమీద ముప్ఫై ఐదువేలకి డి.డి. రెడీగా వుంటుంది నా దగ్గిర. మీరు మా ఇంట్లో ఏ ఏ ఎక్విప్‌మెంట్స్ అటెండ్ అయ్యేరో, ఏ స్పేర్స్ వేసేరో, అన్నీ వివరంగా మీ సర్వీస్ రిపోర్టులో వ్రాసి యివ్వండి. అందులో క్యాష్‌గా పదిహేను వేలు, ముప్ఫైఐదు వేలు డి.డి. రూపంలోనూ ఇచ్చినట్లుగా మొత్తం కూడా యాభైవేలకి నాకు రసీదు యివ్వండి. నేనే సంతకం పెట్టి ఒరిజినల్ కాపీ తీసుకుని మీకు డి.డి.తోపాటు డూప్లికేట్ కాపీ ఇస్తాను. నా భార్య దగ్గిర తీసుకున్న పదిహేను వేలతో పాటు ముప్ఫైఐదు వేల డిమాండ్ డ్రాఫ్టును కూడా మీరు మీ కంపెనీలో జమచేయండి రేపు. దీనికేమాత్రం వ్యతిరేకంగా జరిగినా నేను దేనికీ జంకను" అని ఖచ్చితంగా చెప్పేడు శ్రీధర్.

❊ ❊ ❊

ఆరోజు సోమవారం-

తను చెప్పినట్లుగానే ప్రభాకర్ చేసినట్లు రూఢి చేసుకున్నాక ఆఫీస్‌కి బయలుదేరేడు శ్రీధర్.

ఆఫీస్‌లో అడుగుపెడ్తూనే "గుడ్ మార్నింగ్ సార్" అని మొట్టమొదట విష్‌చేసిన సురేష్‌ని చూసి ఒక్క క్షణం షాక్ అయ్యేడు శ్రీధర్.

"గుడ్ మార్నింగ్. కం టు మై క్యాబిన్" అన్నాడు.

లోపలికి వస్తూనే- ఇరవై ఐదువేల డిమాండ్ డ్రాఫ్ట్ ఒకటి శ్రీధర్ ముందర పెట్టేడు సురేష్.

అనుకోని ఆ సంఘటనకి ఖంగుతిన్న శ్రీధర్- "ఏమిటిది"? అని అడిగేడు.

"సార్! భగీరథ కన్‌స్ట్రక్షన్స్ నుండి తెచ్చేను. నేను లీవ్ మీద వెళ్లినా కూడా ఆఫీషియల్ డ్యూటీ తప్పలేదు నాకు. ఏకంగా ఆ కంపెనీ డైరెక్టరే నా మొబైల్‌కి ఫోన్ చేసి వాళ్లకి ఇన్‌స్పెక్షన్ వుందని మెషిన్స్ ట్రబుల్ ఇస్తున్నాయనీ, వాటికి సర్వీసింగ్ చేసి క్యాలిబ్రేషన్ చార్ట్స్ అర్జంట్‌గా ఇమ్మనీ రిక్వెస్ట్ చేసేరు. నేను ఆఫీస్‌లో లేననీ, లీవ్ మీద హైదరాబాద్‌లో వున్నాననీ, నా దగ్గిర టూల్ కిట్ అవీ ఏంలేవనీ చెప్పినా కూడా ఆయన అన్నీ అరేంజ్ చేయిస్తానని చెప్పి హైదరాబాద్‌లో వున్న వాళ్ల లోకల్ ఆఫీస్‌నుండి సైట్‌కి వెళ్లడానికి కారుతో పాటు మనిషిని కూడా పంపించేరు- నేను వెళ్లనేమోనని. వాళ్లు మనకి రెగ్యూలర్‌గా చాలా బిజినెస్ ఇచ్చే కస్టమర్ అవడంతో 'నో'అని చెప్పలేకపోయేను. వాళ్లదగ్గిర వున్న టూల్స్‌తో అప్పటికి పని అయిందనిపించీ వాళ్ల ఇన్‌స్పెక్షన్‌కి ప్రాబ్లమ్ రాకుండా క్యాలిబ్రేషన్ చార్ట్స్ ఇచ్చి- మెషిన్స్ మళ్లీ ట్రబుల్ ఇవ్వకుండా వర్కింగ్ కండిషన్‌లో పెట్టడానికి ఏమేం స్పేర్స్ కావాలో అన్నీ చెప్పేను. చెక్‌బుక్ అందుబాటులో లేకపోవడంతో వాళ్ల సైట్ ఇంజినీర్ క్యాష్ అరేంజ్ చేసేరు. అంత డబ్బు దగ్గిర వుంచుకోవడం రిస్క్ అనుకుని మన అకౌంటింగ్‌కి కూడా ప్రాబ్లమ్ అవకూడదని- అదే రోజు డి.డి. తీసుకున్నాను" అంటూ చెప్తున్న సురేష్ తన సెల్ మ్రోగడంతో చూసి - "బి.సి.ఎల్ నుండే సార్! వాళ్లకి కావల్సిన స్పేర్స్ అవీ తీసుకుని ఈ రోజు టూర్‌కి వెళ్లాలి మళ్లీ. నేను తర్వాత వచ్చి మాట్లాడతాను మీతో" అంటూ క్యాబిన్ వదిలి వెళ్లేడు.

తన క్యాబిన్‌లోకి గబగబా వచ్చి- డి.డి. తన ముందుంచి, చెప్పవలసినది చెప్పి- మళ్లీ అంతే స్పీడుతో కస్టమర్‌ని అటెండ్ అవడానికి వెళ్లిన సురేష్‌ని చూసి తెల్లమొగం వేసేడు శ్రీధర్.

❊ ❊ ❊

ఆ మధ్యాహ్నం-

బ్యాంక్ మేనేజర్‌తో ఫోన్‌లో మాట్లాడి బ్యాంక్‌కి వెళ్లేడు శ్రీధర్. ఓవర్ డ్రాఫ్ట్ తీసుకుని- వర్కర్స్ అందరికీ ఎరియర్స్‌తోపాటు బోనస్ కూడా ఇవ్వాలని నిశ్చయించుకున్నాడు.

"సురేష్ లాంటి కమిటెడ్ ఉద్యోగులు తన కంపెనీలో పనిచేయడమే తనకి పెట్టనికోట. ఇలాంటి డెడికేటెడ్ స్టాఫ్ దగ్గర ఉంటే ఎలాంటి ఆర్థిక సంక్షోభాన్నైనా కంపెనీ ధైర్యంగా ఎదుర్కోగలదు. డబ్బు రూపంలో ఇచ్చే ఈ బోనస్- స్టాఫ్ అందుకున్నప్పుడు- వాళ్ల కళ్లల్లో మెరిసే వెలుగుకంటే తన జీవితానికి పెద్ద బోనస్ మరేమీ ఉండదని" అనుకున్నాడు శ్రీధర్. ★